

№ 1.
погити
недоі судби.
на вірши.
60 лоті.

Субота дня 8. XI. 1919.

№ 5.

Голоц ~ Табора.

Редакція
містити
в Сараку № 29.
Гравий вхиз
Урад. годити.
між 2-3 п.п.

дає: Провітний кружок.

Редагус: Осип Залеский.

Театральний «Анріф» на редакцію
Голоцу Табора
або
Піместа маляра.

дрозні, сини того отраданого у
зідній Волищині українського на-
дмисна і його гадка має бути сва-
того дла нас і нашою програмою. —
Вусіммо зрозуміти, що Наск наш
підприємливі борді, і що не вільно
та з ними мирити, як дово жог од.
а паде нашої української землі в
рогю хидка, вона рука! Інсь може
ти нова, що найвише про хви-
рве забивенна оружа, на довін-
спотні, але нікам протир і приади
итта! Будько все готові тігна-
ди оружа в обороні нашої народної
ити, наша батків і материй,
ітер і братів! Неа нуако зрозу-
діти, що ін рудоба рішити, са не де
рде, а там, на кривавих полях во-
у, серед тазекких боїв з білшевика-
ми і денікініцями. Зрозумійно, що
нам перед тіма боїв виковує, са, шина
з вільна Україна, ака рдинка має
е право і силу агітутити, са, рф мі-
іони свого, лахали поневоленого
народу! Знають доде про це зинаю.

крівні, антовісові політики, кам
завляють Гадеревська ну рішуро,
що нікам не потановлати мути
про судбу українського народу у
зідній Волищині протім його воли
івали відносимі на території, був.
шої Росії ^{впорядкуються} буде вільно галицькою —
Українцям висказати в тибі-
цяті, свого вано, з вим потіати
на віки звазати, свою долю, з ма-
тірною Україною, ки з градівниці,
кою Польщею.

Зараз кам цівільне камлони ра-
волищини, не може голосно виска-
зати, свого горачого. Зафранна, бути
нерозривною, растинною самостійною
української Держави, дивити, са, ці-
мі, світ на галицьких жовнарів.
Вому тімію, як, одим тіг отаги
нашого народного героя і батька
отамана Пестори з найохитіном
вірою, що він, одим, авий зумів, ви-
звистити таку велику растинну
українського народу з арма гоім-
манського і білшовицького, а те.

пер вивомат його з хитрацьких падурих
царських генералів, з'їмів і свого так
само і галицьких Українців вивомат
ти з гайдамакого Ярина галицьких по-
літак. Восить гора, її заводів і недодер-
жанних риб! Вот перішня галицька
панітиска, авнась перед історією, як
проста, кармидна, калу Борджинація!
Послухайте голою мурекного народу:
Кас покажуть, ривістї, амбіції
перез пашаля на море гравити —
сиз і вїрови. Преса підраїтїє вїри-
казам одного — а тим може бути
лише головний, отаман Пестюра —
і виступати як жодї на своїй —
землі, не фобрати у тих, що дати не
можуть, бо не мають, аки відбрати
підраїтїю у тих, що заграбили,
Вото буде одиноким протестан —
аким може, висити на камені
приматїта в світі. Світ китас
протестити кровію тисані, не гої ш-
лом! Нїлижемо сильно за одною про-
цраїною, якої провізною гадкого бунд-
вуда і сильно Українська Саломія?

на Держава від Салу і Карна
то Дін і Корне Море!
Від таким кликом підємо, до-
тись під Салом фобтїши, стї
ми нашого Батїка головного
отамана Пестюра, аки не
вдїстїю і вїрою в нашу пра-
і вонерну подїду! —
(Р. 5.)

Від розвагу.

Ватий місяць добїє до вїдї-
ак наша, Друсада перодїва
келькї території. Корисетав
зі свободри і вєвїки палекш, а
дає нам, кельке правитам отї
могли ми, вєвїю калукшї
могли придати лобї з калкшї
акє отїєна дукєє придатї
нам на Україні. Пїви перї
важно в державі дерїлїнїцї
прошїє, торговля, наука
і мїтїчка висєко розвєтїє
— аки Корисетав отї з нашї
отїабору, із щїє кулєтїурї
у мєдїєнї? Ви кор одок із на

З мадоровой поези

В Бернаку.

На містку сиду велетид,
Задумалось ваяненько,
Куди не шани-Біда крутан,
І широкко на мерденську.

Недавно вірив я ще. Так.
Недавно ще. А нині.—
Душу вбивал той вояк
І нуджа на чужині.

Невже ще мало подських сліз?
Авжє ще крові ріки?
Невже за те що взяли веріс
Закують нас на віки?

Думало сирхато, дивное..
Не розберу ніколи!
От, вразце Богу патаносе
Твої гідю готать новаш.
P.S.

В кошовий канцелярії.

Цей нема то ак в коши,
"Напалкиш" до того!
"Авжє я товшо при... теги
Службу, сїанового."

Надуть мені весті рїта
Кощейт не наймршии
"Но я самостійний тан"
Виззу собі вірши.

Тован адютант кошовий
Душе шитно заматї,
Думают, коли новий
Концерт можна дати.

Тован саревний рїмаршима,
В збукайїнім чуморї,
Тор вєсо вичурив до дня
І нема поборів.

Тован хорунжий при коши
Вїд ліквідації,
Сїтїїських сховав при

Бо щадити з натури.

В нас весело плаче нас
Пінопладу турбидж —
І пан сотник мовить нас
І ми його мовим.

P. 5.

Щире слово до української речі.

„Дорогий Сину! Воно ти сидиш там? Валу не верташ, са до дому? Иван Гриньків сидить дома і очі — нив ся з Платириню Богачевою — і Богачо инших хлопців з дома і ніхто їм ніщо не каже.”

Івасих лисийв приходить до на- шого табора дуже догайо.

А українські, расотиса зі Івцова соціалістичні, польські, рьські і німецькі приносають отрашні вісїти з таборів наших полонен- них, де денно тисячі наших мо- дий замурують Боляки отрашню молодвою смертію.

Числяючи такі мотти оорисе рововітка фєант і намені лице від стиду — від отрашного наморого — стиду, що ми рше мий малюта- ких Бачків і материй.

Давно це було. Ще за тих незабут- них часів, коли горда українська — душа фвала, ся до волі, коли славі і Гайдамаки в великій пориві ме- тї збирали ся, щоб омитити Україну від вороїв.

Малено мотувала тоді майтв українського народу. Нуди парий- ми Гайдамаки там, не зїїталь- ні одної польської мі фїїдївсої і душі.

І з тих часів займала мамі і мо- рїя погїно, акмо мало котрий на- рїд на світї може похвалити ся. Мовді то славний Бонїта внашим мотфом зарїзав своїх двох синів за то, що мамі їх вихована в іайо- мичкїй вірі. Перед смертїю то та- рїж, пригарами вош Бачї ковї, що вони Українці, але не зважав

соціалістичні обурюють са на тукрив.
ру, яку заповідає українському наро-
дові? А ти їси до нас, товариші з ма-
бору, пог слово і титанія: як дово-
ше судити похвалити на це, щоб
такі люди до нас приходили?
Кому знайдіть в собі на стінках
української роти і обвідринки,
щоби виконати туди ситіями, яку
всімду загару їм не мають роб-
кити - і то їм робити не гадають
в стінках в сімді тис зрадників,
що п'юють. какаю нових рабів -
і сир? Що ви гордите рилим, як
мерзлим іном? Куди не каже са
у нас на стінках, сирца і робити Укра-
їнської, щоби приладати туди сир-
кити і ситіями, щоби не когось
радити пам'яті серців похвалити
в бою за волю України, щоби не по-
волимо, щоби безкарно збивимо
козакам не, щоби вони тисари на-
ших братів Українців в збиральні
сімді викордували по своїх важи-
нях? Кому їм і родити не тисами

таким людям, як ви сирками
в австрійській армії? Невоже
не приладати їм, що в нас в стінках
бороти побити і давити нам на-
рид і що в нас догити гора і мур!
Кому мурка і їм в нас отого не знають?
Кому рита в у ресокій газеті -
'Грибна' з дна Б. С. М. ротакогоські
нами з книжничкою побити Укра-
дими розпарцеловати в стінках
мари Козури. А в стінках газеті
рита в нас, що в стінках хотіти ра-
дити у стінках - в стінках ні менш
ні в стінках в 1 мільон Козури
і збирати на се в стінках стінки.
Кому ви знають, що не знають?
Кому вертай рита! Мали по що?
А бороти са за себе будити
в стінках з неба. -

Василь Грех.

Про управу таборного театру.

Драматичний кружок ів. Пунтукі
ка ієранікою за рідним іменем то-
го самого і „Провітніого кружка“ на
Театр укр. Бригади ів. Пунтукіка
Кампанії воїнісько-політичного, Драма. Кружка
убавало вискаротіо привітання за со, що
посіавило ієрмі вроків, на сім томі
і ієінок-заітату ієієрмі вєрїі ієієрмі
у ієієрмі ієієрмі.

Північною вєрєю вєрєрмі ієієрмі:
ієієрмі ієієрмі ієієрмі ієієрмі,
ієієрмі ієієрмі ієієрмі ієієрмі.
Ієієрмі ієієрмі ієієрмі ієієрмі.
Ієієрмі ієієрмі ієієрмі ієієрмі.
Ієієрмі ієієрмі ієієрмі ієієрмі.
Ієієрмі ієієрмі ієієрмі ієієрмі.
Ієієрмі ієієрмі ієієрмі ієієрмі.

До управу театру вєрєрмі ієієрмі,
ієієрмі ієієрмі ієієрмі ієієрмі,
ієієрмі ієієрмі ієієрмі ієієрмі,
ієієрмі ієієрмі ієієрмі ієієрмі.

Провітніого кружка.”

Вєрєрмі ієієрмі ієієрмі ієієрмі,
ієієрмі ієієрмі ієієрмі ієієрмі,
ієієрмі ієієрмі ієієрмі ієієрмі,
ієієрмі ієієрмі ієієрмі ієієрмі,
ієієрмі ієієрмі ієієрмі ієієрмі,
ієієрмі ієієрмі ієієрмі ієієрмі,
ієієрмі ієієрмі ієієрмі ієієрмі,
ієієрмі ієієрмі ієієрмі ієієрмі.

Ієієрмі ієієрмі ієієрмі ієієрмі,
ієієрмі ієієрмі ієієрмі ієієрмі,
ієієрмі ієієрмі ієієрмі ієієрмі,
ієієрмі ієієрмі ієієрмі ієієрмі.

Вєрєрмі ієієрмі ієієрмі ієієрмі,
ієієрмі ієієрмі ієієрмі ієієрмі,
ієієрмі ієієрмі ієієрмі ієієрмі,
ієієрмі ієієрмі ієієрмі ієієрмі.

Росія.

(Зобозу Донікіна.)

Заста виступає в Росії "доносить",
що Донікін порушив Урядовою комісією
виродити проєкт знищення
українського народу дорогою як най-
культурнішого і найдемократичнішого.

Вашингтон.

(Автономія для Сх. Вашингтон).

Від добре поінформованого осід, що тут
дуже ми придумали до нас з Вашингтон,
додіємося цікавих вістий:

Польська автономія для Українців
вже ввійшла в дієвість. Поділилися
лінії як в Давидю, Токумає —
і Пересією Литовськім отворено
практичні курси, на яких фахові
польські учителі дають Українцям
бутимайні лекції патріотизму.

Наші інформатори поручають всім
Українцям, які відправляються до
Вашингтон, щоби в власній інтере-
сі записалися на ті курси.

Ще це назвати?

Додіємося ра, що деякі люди
спустилися на велику складку на ін-
новані в польських лавр. як за-
що вони самі інтерновані та
бідні. Неважко надіти, що то-
мі цих людей упрямляють
відповідно побити в надорі. А
зі своїм порохом оточили
но іншою такою люди, що
мучити їх у ворогів тільки не-
співданим, а самі маршуют
урані для свої приємності.

Після директора театру
Не читайте. Історія надора